

JETHRO TULL
A NEW DAY #117

A NEW DAY REPORT 117

duben 2015

A New Day Magazine, náš oblíbený a hlavní fanzin, věnovaný Jethro Tull a lanu Andersonovi, má novou poštovní adresu:

A New Day, 21 Easedale Avenue

Melton Park

Newcastle upon Tyne

NE3 5TA

Jeho hlavní autor, David Rees konstatuje, že na různých facebookových stránkách a fórech, věnovaných Jethro Tull se stále objevují vášnivé a zanícené argumenty o tom, co jsou a co už nejsou Jethro Tull. Dokonce prý někdy dochází až k vyhrožování fyzickým násilím! Rees zjistil, že velká většina fandů asi nečetla rozsáhlé rozhovory s lanem Andersonem a Martinem Barrem po jejich rozchodu, nebo neumí číst *mezi řádky* těchto rozhovorů. Následně tedy "odhalení" v kometnáři k *Homo Erraticus* způsobilo mezi fandou zděšení, když zjistili, že Jethro Tull už není pokračujícím seskupením, a to přesto, že MY všichni to víme už po celé světelné roky. A následovaly otázky: "Kde je Martin Barre", "Co to tam zpívá za chlápka?", "Kdo to tam bubnuje?" atd. Lidé reptají, že si "zaplatili za Jethro Tull a tohle přece žádní NEJSOU!". Ne, to opravdu nejsou, je to Ian Anderson se skupinou. Což Reese vede ke kardinální otázce: Podporují lana Andersona původní členové Jethro Tull? Historie (a Ian Anderson) nám říká, že ano. Od roku 1969 Jethro Tull byli lanovou kapelou, a její bývalí členové by to rozhodně připustili. David Palmer se proslavil tím, že v roce 1979 řekl v televizním vysílání, že Ian by si mohl vzít jakoukoli skupinu muzikantů, a donutit je, aby zněli jako Jethro Tull, a samozřejmě Ian přesně to velice krátce na to udělal s novým albem "A" a novou sestavou. Tvrdé a nenadálé propuštění věrných členů Tull Barlowa, Evanse a Palmera šokovalo fanouškovskou základnu, ale život a Tull šli dál. A samozřejmě, náš hrdina Martin Barre v kapele zůstal. Každý má svou oblíbenou sestavu Jethro Tull, ale nejrozumnější lidé by řekli, že Tull vždy byli hlavně Anderson, Barre a pak teprve ti další. Ve zcela prvním rozhovoru AND s lanem před téměř 30 lety (jo!) se ho Rees zeptal, zda by si někdy uměl přestavit, že by se dal na sólovu kariéru, a on odvětil:

"Umím si pouze představit, že bych tak učinil v rámci kapely. A v té kapele by musel být minimálně Martin – pokud by z jakéhokoli důvodu on skupinu opustil, tak by to byl konec Jethro Tull. Použít jiného kytaristu po takové době by bylo něco jako rozvod a nový sňatek druhého dne ráno – ne, Tull by už nepokračovali".

No, takže začal hrát "sólo", i když se skupinou, a používá jiného kytaristu. Ale dodržel slovo a rozhodl se nenazývat skupinu Jethro Tull. I když by mohl, a to právně i morálně, ale z jakéhosi důvodu to neudělal. Je možné, že tak vyjadřuje uznání Martinovu nesmírnému přínosu do Jethro Tull, nebo na něj prostě přišla "roger-watersovská chvílka" a prostě jen chce být oficiálně uznáván jako šéf, tvůrčí, skladatelská, aranžérská, producentská a veřejně známá postava Jethro Tull? No ale fanoušci už to o něm vědí, a zbytek světa to doopravdy nezajímá – takže o čem to vlastně je? Je to dozajista komplikace. To, že Ian se rozhodl skončit s názvem Jethro Tull a zároveň i s téměř zakládajícím členem Martinem Barre a dlouholetým členem Doanem Perrym, to samo o sobě není tak hrozné, jak si někteří fanoušci myslí. Je jeho nezadatelným právem si dělat se svou hudbou a svým časem cokoli chce, bez ohledu na to, jak alarmující nebo urážející se to může zdát některým fanouškům. Věci se mění, lidé se mění, my všichni musíme dělat to, co si myslíme, že je nejlepší. Rozpuštění klasické sestavy v roce 1980 mnohé pohoršilo, ale Rees osobně se domnívá, že bylo načase zatřást s kapelou, která začínala být vyčpělou (*po skvělém Stormwatch!?, to tedy rozhodně ne – pozn. překl*).

A v roce 2011? Rees píše, že nekonečné opakované šňůry turné, nekonečné 'best of' koncerty, minimální scénická výprava, a absence nového materiálu po celá léta už byly únavné. Ian a Tull mohli ve stejném duchu fungovat pár dalších let, ale naštěstí a oproti všem předpokladům dosáhl Ian dalšího tvůrčího vrcholu. Nahrál dvě skvělá alba a projel svět se vzrušujícími a velice kreativními živými představeními. Bylo to něco jako znovuzrození "Jethro Tull", ať už s tímto názvem, nebo bez něho. Podle Davida Reese jedinou vážnou chybou a zklamáním bylo, že se Ian rozhodl rozloučit se jménem skupiny, a se jménem Martin Barre na pokračování díla *Thick As A Brick*, nepochybně jednoho z nejlepších a nejslavnějších alb Tull. Každý, a to nejen fandové Tull, znají *Thick As A Brick* jako album Jethro Tull, a proto *Thick As A Brick 2* opravdu mělo být uvedeno pod tímto jménem. Převažující názory, a to oprávněné názory, říkají, že TAAB 2 mohlo a mělo být labutí písní Tull. Přinést se slávou dílo na vysoké hudební úrovni, a pak ať se jednotlivé cesty členů třeba rozejdou. Martin Barre by se milerád zúčastnil, a také je celkem jisté, že Martinova přítomnost na tomto albu by mistrovské dílo ještě vylepšila. To není argument, který by měl snížit Florianovy zásluhy, ale Martin je nejen nedílnou součástí zvuku Tull, on je také jedním z nejlepších kytaristů na světě.

To je názor „zvenku“. A co názor „zevnitř“ – tedy Andersonův? Že prý Ian Anderson a Jethro Tull je do značné míry totéž. A navíc, Ian se prý nedomníval, že by dokázal nahrát TAAB2, a následně album *Homo Erraticus*, s tehdejší sestavou Jethro Tull. A to, milí přátelé, je jediným nejdůležitějším faktorem v celé debatě. Výsledkem Ianova rozhodnutí bylo, že jsme počastováni dvěma super alby, která by jinak nikdy nevznikla, a sérií koncertů, zahrnujících většinu tohoto zbrusu nového materiálu, zrovna jako kdysi za starých časů. Ano, všem nám chybí Martin, ale opravdu bychom dali přednost stále tomu samému rok za rokem? No, možná někdo ano, a mnozí fandové Tull se rozhodli bojkotovat nová alba i turné na protest proti Martinovu vyloučení, či kvůli neochotě podporovat "rozředěné" Jethro Tull. Je to fér, všichni máme právo volby, ale nutno říci, že tito lidé se ochudili o mnohé poslechové kratochvíle. A zatím posledním slovem Iana Andersona je ohlášená „rocková opera“ Jethro Tull.

Také fanzin *A New Day* dosáhl téměř třicetiletého výročí své existence. Zatím to nebalí ani Ian, ani Martin, takže ani David Rees se to zabalit nechystá!

A NEW DAY vydává & publikuje Dave Rees na adrese:

21 Easedale Avenue, Newcastle upon Tyne, NE3 5TA, England

email: anewday@btinternet.com

OBJEDNÁVKY POŠTOU: 5 čísel v UK cena £13.90

Evropa £20 nebo 30 Eur HOTOVĚ

Jsme také na Facebooku jako A New Day, the Jethro Tull magazine – dejte nám svůj „lajk“!

Znovu na cestě

V listopadu 2014 se štáb AND vydal na mini-turné po Evropě. Koncertní plány Iana Andersona a Martina Barreho dovolil redakci stihnout obě...

První zastávkou byl **Martin Barre** v klubu Spirit of 66 Club ve Verviers, Belgie. Show byla absolutně dechberoucí. Kapela sehraná tak, jak byste po šesti měsících ježdění očekávali, a Martin? Svoboda, díky které může být frontmanem, z něj udělala opravdické **zvíře** ve hře na kytaru, a každý večer člověk ví, že je svědkem něčeho mimořádného. A i když jsou si redaktoři jisti, že Martin by dal přednost hraní na mnohem větších lokacích, a také by si to zasloužil, že zcela sobeckých pohnutek je v těchto intimněji pojatých sálkách člověk blíž a prožívá vystoupení osobněji... Naprosto nečekaným vyvrcholením show byl příchod sester Sandry a Tanii Differdingových, které jely přes 100 mil, aby si zahrály na trombóny ve skladbě *Locomotive Breath*. Fungovalo to fantasticky, ale z důvodů logistických je opakování tohoto zážitku nepravděpodobné ... takže redakce AND byla ráda, že u toho byla... Dalším vrcholem byl, netullovský úžasný *Thorazine Shuffle* a neuvěřitelně silná píseň Stevena Wilsona (ano, *TOHO Stevena Wilsona*, který remixuje klasická alba JT) *Blackest Eyes*. Doufejme, že

tato dílka se dostanou zanedlouho na CD Martina Barreho... Další večer jsme byli v Zoetermeeru v Holandsku. Martin s kapelou byl opět raketoví. Na konci byli hoši dobře naladěni, a po vystoupení odpovědně přišli na setkání s fanoušky, k podepisování CD – to vždycky potěší. Příjemná změna proti dnům, kdy člověk musel nervózně cupítat ke dveřím šatny Tull, než čekající hordy zachytily záblesk svých hrdinů. Po vystoupení jsme se krátce setkali s Martinem, aby řekl své k nadcházejícímu výročnímu balíčku Minstrela.

SETLISTY:

Verviers Spirit of 66 22.11.2014 Watch Your Step / Steal Your Heart Away / Minstrel In The Gallery / To Cry You A Song / Misere / Eleanor Rigby / Thick As A Brick / Love Is Why You Come Here / Sweet Dream / A Song For Jeffrey / Smokestack Lightning / Thorazine Shuffle / Blackest Eyes / Hymn 43 / Crossroads / Rock Me Baby / Teacher / Fat Man / A New Day Yesterday / Locomotive Breath (with two trombonists) **Zoetermeer Boerderij 23.11.2014** Watch Your Step / Steal Your Heart Away / Minstrel In The Gallery / To Cry You A Song / Misere / Eleanor Rigby / Thick As A Brick / Sweet Dream / A Song For Jeffrey / Smokestack Lightning / Thorazine Shuffle / Hymn 43 / Rock Me Baby / Teacher / Fat Man / A New Day Yesterday / Loco Breath

A pak dále do Bonnu na show **Iana Andersona Homo Erraticus...** Koncert byl příjemný, Ianův hlas zněl celkem dobře, a jeho humor neodpovídal atmosféře, která byla před koncertem v šatně (málo předem prodaných lístků a místní „kancelář produkce“ jen v podobě stolku na chodbě, bez přístupu k internetu – nakonec se však prodalo víc, než bylo původně hlášeno). Jediným (velkým) zklamáním byla změna výběru skladeb v porovnání s turné v Británii. Zjevně vzhledem k reakci na materiál Homo v USA, která nebyla bůhví jak příznivá. A tak se Ian rozhodl k překvapivému a nepříjemnému kroku – vypustit nové skladby ve prospěch klasičtějších skladeb Tull. D. Reesovi se nelíbil ani zvuk, a alarmující bylo zjištění, že rozhodnutí platí pro celou Evropu. Na místě také platil absolutní zákaz focení...

SETLIST

Bonn Beethovenhalle 24.11.2014

Doggerland / Heavy Metals / Enter The Uninvited / Puer Ferox Adventus / The Engineer / Tripudium Ad Bellum / After These Wars / The Browning Of The Green / Per Errationes Ad Astra / Cold Dead Reckoning / Too Old To Rock'n'Roll: Too Young To Die / Bouree / [interval] / Living In The Past / With You There To Help Me / Sweet Dream / Teacher / Critique Oblique / Songs From The Wood / Farm On The Freeway / Aqualung / Locomotive Breath

MARTIN BARRE TOUR 2015

4 July - Gastroblues Festival, Eszi Hall, Budapest, HUNGARY
10 July - San Javier Festival, SPAIN
11 July - Albo, Terme, ITALY
19 July - Black Rock Festival, Millendreath, Cornwall, ENGLAND
23 July - Keitelejazz Festival, FINLAND
31 July - Trading Boundaries, Fletching, Sussex, ENGLAND
8 August - The Square & Compass, Ilminster, Somerset, ENGLAND
19 September - The Phoenix, Exeter, ENGLAND
20 September - Cheese and Grain, Frome, Somerset, ENGLAND
21 September - The Guildhall, St Ives, ENGLAND
10 October - Haslemere Hall, Surrey, ENGLAND
21 October - Downtown Blues Club, Hamburg, GERMANY
22 October - Heimathaus, Twist, GERMANY
23 October - Speicher, Schwerin, GERMANY
24 October - Tante, Dresden, GERMANY
28 October - Colos Saal, Aschaffenburg, GERMANY
29 October - Rex Musiktheater, Bensheim, GERMANY
31 October - Blues Garage, Isernhagen, GERMANY
15-19 November, Cruise To The Edge, Miami, FL, USA
see www.cruisetotheedge.com for details

Jethro—now the world's biggest band?

Rees také uvádí v AND řadu historických výstřižků – za všechny jeden příklad – **titulek z amerických novin (patrně z roku 1974)**, který hlásí: **Jethro – nyní největší skupina světa?** Článek říká, že kapela je teď světovou kapelou číslo 1. Pět vystoupení ve Fóru vidělo 93.000 lidí, a skupina musela přidat dvě vystoupení v San Diegu. Která kapela toho kdy dosáhla? Poslední dílo britských tahounů je vykalkulovaným krokem ke komerčnosti. Po umělecky nepochopené „Passion Play“ Anderson neponechal nic náhodě a spolehl se na nejpůsobivější melodie skupiny – jakési „Best of“, které masy vždy potěší.... (takže už tehdy, lane ☺?! – pozn. překl.)